

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

**nr. 104.035 van 27 februari 2002
in de zaak A. 109.283/VII-24.346**

In zake : XXX,
 die woonplaats kiest bij
 advocaat B. VRIJENS,
 kantoor houdende te 9000 GENT,
 Kortrijksesteenweg 551

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van
Binnenlandse Zaken.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Indische nationaliteit, op 13 augustus 2001 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de minister van Binnenlandse Zaken van 11 juli 2001 tot weigering van regularisatie, via de lokale politie ter kennis gebracht van de verzoekende partij op 17 juli 2001;

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partij op dezelfde dag heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van dezelfde beslissing;

Gelet op de artikelen 4 en 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste adjunct-auditeur M. STERCK, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de kennisgeving van dit verslag aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 7 december 2001 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 januari 2002;

Gehoord het verslag van staatsraad E. BREWAEYS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die, loco advocaat B. VRIJENS, verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het andersluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de auditeur in zijn verslag de toepassing voorstelt van artikel 26 van het hoger genoemde koninklijk besluit;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. De verzoekende partij kwam België binnen op 5 maart 1996 en verklaarde zich op 8 maart 1996 vluchteling.

1.2. Deze asielpcedure werd afgesloten met een beslissing van de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen van 28 februari 2000 tot weigering van erkenning van de hoedanigheid van vluchteling;

1.3. Op 12 januari 2000 diende de verzoekende partij een regularisatieaanvraag in op grond van de wet van 22 december 1999 betreffende de regularisatie van het verblijf van bepaalde categorieën van vreemdelingen verblijvend op het grondgebied van het Rijk; deze aanvraag was oorspronkelijk gesteund op artikel 2. 1/ van voornoemde wet; ter zitting van 20 april 2001 heeft de verzoekende partij voor de Commissie voor Regularisatie haar aanvraag uitgebreid naar artikel 2. 4/ van die wet;

1.4. De tweede kamer van de Commissie voor regularisatie verleende op 8 mei 2001 een ongunstig advies betreffende de aanvraag van de verzoekende partij; dit advies luidt letterlijk als volgt:

"Gelet op de stukken van het dossier-, gehoord de aanvrager in zijn mondelinge toelichtingen ter zitting en na kennisname van de (twee) bijkomend neergelegde stukken;

Mede na raadpleging van het dossier nopens de aanvrager gehouden door de Dienst Vreemdelingenzaken;

Gezien het verzoek van aanvrager bij brief van 6 maart 2001 tot behandeling van de zaak voor een Nederlandstalige Kamer en de dienovereenkomstige beschikking van toewijzing door de Vice-eerste Voorzitter in datum van 5 april 2001.

Overeenkomstig de bevindingen van het Onderzoekssecretariaat bij nota van 6 maart 2001 kan worden gesteld:

1. Dat de identiteit van de aanvrager, zoals opgegeven, wordt vastgesteld uit overgelegde documenten (art. 9.4/ van de wet van 22 december 1999)
2. Dat het bewijs voorligt dat betrokkene in België verbleef op 1 oktober 1999 (art 9.2/)
3. Dat de vereiste van bekendheid (art 9. 1/) in hoofde van de aanvrager afdoende blijkt

4. Dat de aanvraag tijdig werd ingediend (art. 4 al.1 en art.17)

Aanvrager beroept zich op artikel 2.1/ van de wet van 22 december 1999

- Het dossier bevat het dossiernummer bij de DVZ (art. 9.6/)
 - Aanvraag tot erkenning van de hoedanigheid van vluchteling: 8 maart 1996
 - Uitvoerbare beslissing: geen op: 31 januari 2000
 - Termijn die in aanmerking kan worden genomen: 3 jaar, 10 maanden en 24 dagen
- De aanvraag betreft niet deze van een gezin met minderjarige kinderen, derhalve moet worden vastgesteld dat de wettelijke vereiste termijn van vier jaar niet is bereikt. Aanvrager beroept zich op artikel 2.4/ van de wet van 22 december 1999
- Waarvan akte bij procesverbaal van de zitting van de Kamer van 20 april 2001
- De vereiste van artikel 9.9/ - voor de in artikel 2.4/ bedoelde vreemdeling- kan worden vervuld wanneer bewijs wordt geleverd wettig in België verbleven te hebben.

Op 15 maart 1996 werd de asielaanvraag van betrokkene ontvankelijk verklaard - en was op 31 januari 2000 nog geen eindbeslissing genomen - en kan derhalve worden aanvaard dat hij een relevant wettig verblijf kan doen gelden.

- Humanitaire redenen én ontwikkelde duurzame sociale bindingen in het land.

Aanvrager doet gelden dat terzake kan worden verwezen naar de relevante stukken van zijn regularisatieaanvraag. Uit dit kan het volgende afgeleid.

- C betrokkene verblijft sinds 8 maart 1996 in België en sinds 10 april 1996 onafgebroken in Sint Truiden

- C blijkens loondocumenten (stukken 5 en 10) werkte hij als (seizoens)arbeider 47 dagen in 1996 30 dagen in 1997 - 36 dagen in 1998 - 38 dagen in 1999

- C In 1998-1999 was hij ingeschreven als cursist Nederlands en hij is naar de les gekomen van 1 september 1998 tot 1 februari 1999 (zegge gedurende 5 maanden) (stuk 6)

- C tussen april 96 en oktober 97 stond hij een gids bij wanneer deze met een groep een bezoek bracht aan de Sikhtempel in Sint-Truiden.

- C Twee van zijn werkgevers (in de seizoenspluk) attesteren dat betrokkene, als werknemer een vriendelijk man is, hard werkt en vlot Nederlands spreekt. (stukken 8 en 9)

Bijkomend legt hij kopie neer van een A.l. en een arbeidskaart, deze laatste afgeleverd op 2 maart 2001 en betoogt hij zich tot doel te hebben gesteld en nachtwinkel te openen.

In de aan het oordeel van de kamer onderworpen stukken en de mondelinge toelichtingen, zoals verstrekt, kunnen geen humanitaire redenen worden gevonden.

De aan het oordeel van de commissiekamer onderworpen stukken en toelichtingen doen niet gelden van humanitaire redenen. Evenmin doen ze blijken van duurzame sociale bindingen in het land; wel integendeel.

Weliswaar verblijft aanvrager van in 1996 in het Rijk, echter kunnen een jaarlijkse tewerkstelling gedurende enkele weken bij de plaatselijke seizoenspluk, een betrokkenheid bij de activiteiten in de Sikhtempel (Sint-Truiden) en het volgen van een cursus Nederlands voor anderstaligen gedurende 5 maanden bezwaarlijk als duurzame sociale bindingen in het land worden aangemerkt naar vereiste van de wet.

Er kan dus niet toe worden besloten dat aanvrager humanitaire redenen kan laten gelden en duurzame sociale bindingen in het land heeft ontwikkeld. Verder zijn geen aanwijzingen voorhanden relevant om andere criteria zoals bepaald in art. 2 van de wet van 22 december 1999 te doen gelden in deze."

Op 11 juli 2001 verwierp de minister van Binnenlandse Zaken de aanvraag tot regularisatie door zich aan te sluiten bij het advies van de Commissie.

Dit is de bestreden beslissing;

I. BETREFFENDE DE TOEPASSING VAN ARTIKEL 26 VAN
VOORNOEMD KONINKLIJK BESLUIT VAN 9 JULI 2000

2.1. Overwegende dat in het tweede middel de verzoekende partij de schending inroept van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, en voorhoudt dat de verwerende partij een manifeste beoordelingsfout heeft gemaakt, doordat de bestreden beslissing -of eerder het advies waarnaar wordt verwezen- nalaat de motieven waarom de door de verzoekende partij neergelegde loondocumenten, bewijs van het volgen van Nederlandse lessen, bewijs van betrokkenheid bij de Sikh-tempel in Sint-Truiden, attesten van werkgevers, een arbeidskaart A voor onbepaalde duur, nieuwe arbeidsovereenkomst van 21 mei 2001,... niet werden in aanmerking genomen als bewijs dat de verzoekende partij humanitaire redenen en duurzame sociale bindingen in België heeft, zoals voorzien in artikel 2.4/ van de eerder genoemde wet van 22 december 1999;

2.2. Overwegende dat de bestreden beslissing -eigenlijk het advies dat integraal wordt overgenomen- niet de feitelijke overwegingen vermeldt die de verwerende partij er toe gebracht hebben te beslissen dat de verzoekende partij niet aantoonde dat zij humanitaire redenen kan laten gelden en duurzame sociale bindingen in het land heeft ontwikkeld; dat de loutere affirmatie, dat zulks niet kan worden afgeleid uit de overgelegde documenten, nietszeggend is; dat te dezen een minder algemene beschouwing zich des te meer opdrong nu uit de wetsgeschiedenis blijkt dat het moet gaan om omstandigheden die rekening houden met de concrete situatie van de vreemdelingen, en dat de humanitaire redenen slechts geval per geval kunnen worden beoordeeld (Parl. St. Kamer, 234/001, p. 8 en 12); dat het tweede middel niet ongegrond lijkt;

2.3. Overwegende dat, nu de kamer het niet eens is met de conclusies van het verslag, het beroep tot nietigverklaring, overeenkomstig de artikelen 21 tot 25 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt voortgezet;

II. BETREFFENDE DE VORDERING TOT SCHORSING

3.1. Overwegende dat de auditeur in het verslag stelt dat indien de kamer geen toepassing maakt van meergenoemd artikel 26, de vordering tot schorsing moet worden verworpen wegens gebrek aan ernstige middelen, met toepassing van artikel 7 § 2 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen

over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien de nota van de verwerende partij;

3.2. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.3. Overwegende dat, met betrekking tot de tweede voorwaarde, de verzoekende partij het volgende in essentie uiteenzet:

"V. Aangaande het moeilijk te herstellen ernstig nadeel bij de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of vordering

Gelet op de bestreden beslissing, met als gevolg dat verzoeker het verblijf op het Belgisch grondgebied wordt geweigerd, betekent dit dat hij dreigt teruggewezen te worden naar zijn land van oorsprong, Indië.

Gezien niet kan worden betwist dat de ingeroepen motieven ernstig zijn, en tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kunnen leiden.

Dat verzoeker omwille van zijn Sikh-afkomst en zijn politieke activiteiten in zijn land door de Indische autoriteiten vervolgd wordt, waardoor hij zijn land diende te ontvluchten.

Dat verzoekers vrees bevestigd wordt door mensenrechtenrapporten aangaande India.

(...)

Dat, gelet op de integratie van verzoeker, het totaal onredelijk voorkomt dat hij na zo lange tijd van verblijf in België het land zouden moeten verlaten.

Dat bovendien verzoeker een arbeidskaart A voor onbepaalde duur heeft (cf. stuk 10), op 21.05.2001 een arbeidsovereenkomst in België tekende (cf. stuk 4) en in augustus 2001 in België medevennoot werd van een BVBA (cf. stuk 11). De opschorting van de bestreden beslissing dient om deze redenen en eventueel later in te roepen redenen te worden bevolen.

Dat een terugleiding van verzoeker naar India dus zonder twijfel nog steeds een ernstig en moeilijk te herstellen nadeel teweeg brengt.";

3.4. Overwegende dat de bestreden beslissing niet de administratieve akte is waardoor de verzoekende partij verplicht wordt het grondgebied van het Rijk te verlaten; dat zij in haar verzoekschrift uiteenzet dat een eerder bevel om het grondgebied te verlaten van 20 juni 2000 werd ingetrokken; dat niet wordt aangetoond dat er een causaal verband bestaat tussen het ingeroepen nadeel en de bestreden beslissing;

3.5. Overwegende dat niet is voldaan aan één van de twee door artikel 17, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarden; dat deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

Het beroep tot nietigverklaring wordt voortgezet overeenkomstig de artikelen 21 tot 25 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op zevenentwintig februari tweeduizend en twee, door

de HH.	E. BREWAEYS,	wnd. kamervoorzitter,
		staatsraad,
	L. JOLIE,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

L. JOLIE.

E. BREWAEYS.